

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Johannes 20, 29b
Huwelijksdienst

Broeders en zusters,

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 122 : 1 en 3**
- 4 Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 Schriftlezing : Johannes 20 : 19 – 31**
- 6 Zingen : Gezang 111 : 1 en 2**
- 7 Tekst : Johannes 20 : 29b**
- 8 Prediking**
- 9 Zingen : Gezang 161 : 1 - 3**
- 10 Lezing huwelijksformulier**
- 11 Na uitspreken ‘ja-woord’ zingen : Gezang 160 : 1 en 2**
- 12 Dankzegging en gebed**
- 13 Inzameling van de offergaven**
- 14 Slotzang : Gezang 167 : 1 - 3**
- 15 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Geloven in een God die je niet ziet. In onze cultuur willen veel mensen daar weinig van weten. Geloven in een God, in engelen, in geesten, dat wordt door veel mensen raar gevonden. Dat deden de mensen vroeger toen we nog niet zoveel kennis hadden. Maar een modern weldenkend mens gelooft toch niet in een God. Want niemand kan bewijzen dat Hij bestaat. En op zich hebben mensen die dat zeggen daar gelijk in. Wat die mensen vaak niet beseffen is dat zij op hun beurt niet kunnen bewijzen dat Hij niet bestaat. Het feit dat je iets niet waarneemt, betekent niet automatisch dat het er niet is.

[Geloven niet alleen] Er zijn ook de nodige mensen die het gevoel hebben dat er meer is tussen hemel en aarde dan ze zien. Ze weten niet wat, maar ze geloven in iets. Dit geloof wordt ook wel het 'iets isme' genoemd. Gelukkig is er veel meer geloof in deze wereld dan veel mensen door hebben. En dan heb ik het nu niet over de christelijke kerk in China waar in de afgelopen tientallen jaren miljoenen tot geloof in Jezus Christus zijn gekomen. En ook niet over Zuid-Amerika en Afrika waar de christelijke kerk ook hard is gegroeid. Ik heb het geloof in Europa. Want daar is gelukkig ook nog veel geloof te vinden. Niet zozeer in Jezus Christus, maar de mensen geloven nog wel in andere dingen. Dingen waarvan je je ook af kunt vragen hoe rationeel die zijn. Maar de mensen geloven erin. En gelukkig maar want anders zou onze samenleving druipen van het cynisme. Dat veel mensen nog in van alles geloven was vandaag ook weer goed te zien op het oude **[Gemeentehuis]** gemeentehuis in Spijkenisse, maar ook in andere plaatsen waar mensen zijn getrouwd. Daar hebben mensen elkaar voor het leven trouw beloofd. Ze hebben beloofd elkaar lief te hebben in goede en slechte dagen en in gezondheid en ziekte. Ook dat heeft met geloof te maken.

Want ze beloven elkaar trouw voor het leven. Maar hoe kunnen ze dat beloven? Want wat weten ze eigenlijk van de toekomst? Wie durft met absolute zekerheid te zeggen dat hij nooit op een ander verliefd zal worden? Wie durft te zeggen dat hij absoluut voor zijn vrouw zal blijven zorgen hoe ziek ze ook zal zijn? Zeker als die ziekte jaren duurt en zeker als ze een psychische aandoening krijgt en soms zichzelf niet is? Veel mensen hebben ooit met volle overtuiging 'ja' gezegd op het stadhuis en zijn later toch uit elkaar gegaan. Eén op de drie huwelijken in ons land loopt op de klippen. Op basis waarvan doen mensen elkaar zulke vergaande beloften? **[Geloof nodig]** Dat is op basis van

wat ze met elkaar hebben meegemaakt en wat ze voor elkaar voelen. En ze geloven dat dat voldoende basis is voor de toekomst. Voor zover ik weet sturen aanstaande echtgenotes elkaar niet naar een laboratorium om uit te laten zoeken hoe groot de liefde van de ander is en hoe groot de kans is dat de ander van je blijft houden. Dus de keuze om te trouwen is gebaseerd op gevoelens en ervaring en het geloof dat zij hun beloften aan trouw zullen waarmaken. Wat er ook gebeurt. Onvoorstelbaar eigenlijk dat mensen zo'n bepalende beslissing voor hun leven baseren op gevoelens en geloof. Hoe weldenkend en rationeel is dat eigenlijk? Hetzelfde geldt voor de grootste aankoop in het leven van de meeste mensen. De aankoop van een huis met bijbehorende hypotheek. **[Huis & hypotheek]** We zien vandaag de dag wat er gebeurt als de mensen minder vertrouwen krijgen in hun financiële toekomst. Minder mensen zijn op zoek naar een huis en de prijzen zakken in elkaar. Wie had dat verwacht tien jaar geleden? Toen geloofden de meeste mensen en ook de financiële experts nog dat onze huizen alleen maar meer waard zouden worden. Geloof en vertrouwen zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zelfs zo dat in de taal waarin het Nieuwe Testament is geschreven, het Grieks, slechts één woord hiervoor heeft: pisteioon. Dat betekent zowel geloven als vertrouwen.

Geloof en vertrouwen werden ook gevraagd van de apostel Thomas. De apostel, de leerling van Jezus, die eerst niet geloofde. Aan hem hebben we in onze taal de uitdrukking: 'een ongelovige Thomas' te danken. Eerst geloofde hij niet. Hij geloofde niet dat de man met wie hij de afgelopen drie jaar was opgetrokken en van wie hij zulke hoge verwachtingen had gehad, laatst in levende lijve in het midden van de andere leerlingen was verschenen. Want voor hem was Jezus dood. Dat had hij met zijn eigen ogen gezien. En nu probeerden ze hem wijs te maken dat Jezus uit de dood was opgestaan. **[Thomas' ongeloof]** Wat natuurlijk onzin is, want mensen staan niet op uit de dood. Zijn reactie was dan ook behoorlijk heftig geweest toen de andere leerlingen hem ervan probeerden te overtuigen dat ze de Heer hadden gezien. Dat Hij levend en wel in hun midden had gestaan. Hij zou niet eerder geloven dan als hij de wonden van de spijkers in zijn hand zou zien en met zijn vingers zou voelen. Hij moest Jezus niet alleen zien, want dan zou hij mogelijk toch zijn ogen niet geloven. Nee, hij zou de wonden moeten voelen.

Als Thomas er bij is als Jezus de volgende keer weer in hun midden verschijnt, dan richt Jezus zich al snel tot hem. Ook wordt duidelijk dat Jezus weet wat Thomas gezegd heeft

toen hij de vorige week het verhaal van de andere leerlingen had gehoord. En nadat Hij iedereen heeft gegroet met de woorden: 'Ik wens jullie vrede!', richt Hij zich tot Thomas. Wat opvalt is dat de Heer Thomas niet een serie verwijten maakt. **[Jezus nodigt uit]** Hij zegt niet dat in de oude geschriften toch al stond dat de Messias moest sterven en op de zevende dag zou opstaan. Hij maakt Hem geen verwijt dat hij de medeleerlingen niet heeft geloofd. Jezus is mild voor hem. Hij nodigt hem uit om dichterbij te komen en zijn vingers in de handen van zijn Heer te leggen een naar zijn handen te kijken waar de Romeinse soldaten de nagels doorheen hadden geslagen. Hij nodigt hem ook uit om zijn hand in zijn zijde te leggen. In de wond waar de soldaat de lans in had gestoken om te controleren of Jezus werkelijk gestorven was. De wond waar water en bloed uit was gekomen als duidelijk bewijs dat Jezus niet meer leefde. En nu wil Jezus dat Thomas zijn verzet staakt. Hij zegt hem: 'Wees niet langer ongelovig, maar geloof.' En Thomas luistert. Hij gelooft zijn ogen. Hij gelooft zijn handen. Hij gelooft Jezus en zijn medeleerlingen. **[Vol overtuiging]** En zijn reactie is dan ook een vol overtuiging: "Mijn Heer, mijn God!" Een prachtig woord van overgave. U bent mijn Heer. Dat betekent dus dat hij zichzelf ziet als dienstknecht van deze Jezus die hij dood waande, maar blijkt te leven. En hij ziet Jezus als nog meer dan als zijn Heer. Hij belijdt Jezus zelfs als zijn God. Dat zijn God, dat betekent dat hij zijn leven zal afstemmen op Jezus. Dat hij zijn leven in zijn handen legt. Op U bouw ik en op U vertrouw ik. Een levende Jezus Christus.

Dan neemt Jezus weer het woord en zegt: 'Omdat je me gezien hebt, geloof je. Gelukkig zijn zij die niet zien en toch geloven.' Jezus komt dus met een felicitatie. Hij prijst de mensen gelukkig die in Hem geloven ook al hebben ze Hem niet gezien. Maar waarom zijn die mensen eigenlijk gelukkig te prijzen? Ja, waarom zijn jullie, Martijn & Suzanne, gelukkig te prijzen als jullie geloven dat Jezus uit de dood is opgestaan en leeft? Wat hebben jullie daar nu aan? In het bijzonder op een dag als vandaag. De dag waarop jullie getrouwd zijn. **[Wat heb je eraan?]** Het gaat toch vandaag over jullie liefde voor elkaar en niet over de vraag of Jezus van Nazareth een tweeduizend jaar geleden werkelijk uit de dood is opgestaan? Ja, dat lijken twee gebeurtenissen die geheel los staan van elkaar. Maar dat is maar schijn. Want jullie zijn vanavond hier om aan God een zegen te vragen over jullie huwelijk. Dat betekent dat jullie God vragen of Hij jullie door de Heilige Geest de kracht wil geven om de beloftes die jullie vandaag gegeven hebben na te

komen. Jullie zijn hier dus omdat jullie willen dat God door de Heilige Geest in jullie huwelijk aanwezig is. Jullie willen niet maar lekker met zijn tweetjes zijn, jullie willen dat God erbij is. Maar als Jezus van Nazareth niet opgestaan is uit de dood, dan kunnen jullie het vergeten dat de Heilige Geest bij jullie zal zijn. Want Jezus heeft gezegd dat Hij naar de hemel moest gaan en dat Hij, als Hij daar was aangekomen, de Heilige Geest naar de aarde zou sturen om in ons te wonen en te werken. *[Aanwezig met zijn liefde]* Als Jezus niet de Zoon van God is en niet uit de dood is opgestaan, dan is daar niets van terecht gekomen. Of deze kerkdienst echt iets betekent hangt dus af van de vraag of Jezus leeft of niet. Leeft Hij niet dat hebben jullie je hoop op de hulp en liefde van God op een dode gesteld en is jullie hoop niets waard. Dan is wat we hier vanavond doen welbeschouwd een grote poppenkast.

Nu kan ik me voorstellen dat mensen die geen christelijke achtergrond hebben zich serieus afvragen hoe geloofwaardig het is dat ene Jezus uit het dorpje Nazareth echt uit de dood is opgestaan. We hebben geen ruimte om vandaag uitgebreid op die vraag in te gaan. Maar ik wil er wel kort iets van zeggen aan de hand van de ongelovige Thomas. Veel mensen beweren dat volgelingen van Jezus niet konden geloven dat hun held werkelijk gestorven was. Daarom hebben ze het verhaal verzonnen dat Hij uit de dood is opgestaan. Wat echter opvallend is aan de verhalen over Jezus' opstanding is juist het ongeloof dat zijn volgelingen aan de dag legden. Thomas is daar een heel duidelijk voorbeeld van. Die moest het eerst met zijn eigen ogen zien en met zijn handen voelen voordat hij het kon geloven. En ook al is Jezus dan heel vriendelijk voor Thomas het was voor een van de belangrijkste leerlingen van Jezus dan toch een afgang dan hij zo bepaald moest worden bij zijn ongeloof. Zijn naam is symbool geworden voor ongeloof. Als die leerlingen de mensen op de mouw wilden spelden dat Jezus echt was opgestaan, waarom zouden ze dan een verhaal bedacht hebben waarbij een van hen zo afging? Dan zou je toch een ander verhaal verzinnen. Dan zou je er toch een mooi verhaal van maken, waarbij je jezelf als leerlingen mooi afschildert. Dat je daar vol geloof zat te wachten op de verschijning van de opgestane Jezus Omdat Jezus daar zelf over gesproken had en omdat de oude boeken van de Joden daar ook over vertellen. En dat Hij dan uiteindelijk verschijnt. Dan ga je ook op dat punt als geloofshelden de geschiedenis in. Maar nu gaan ze als mensen de geschiedenis in die ervan overtuigd moesten worden dat Jezus niet langer in het graf is maar leeft. Want niet alleen bij Thomas was er dit onge-

loof. *[Waarom van die verhalen?]* Andere verhalen vertellen ook over het ongeloof van de andere volgelingen. Ik zeg niet dat het verhaal van Thomas bewijst dat Jezus niet langer in het graf is maar leeft. Dat kan ik niet bewijzen. Maar het laat wel zien dat de veronderstelling dat het verhaal over Jezus' opstanding verzonnen is, niet zo logisch is als soms wel wordt verondersteld.

Maar uiteindelijk gaat het niet om het waterdichte bewijs dat Jezus leeft. Want de tekst die jullie voor vanavond hebben uitgekozen wenst juist de mensen die niet gezien hebben, maar toch geloven geluk. En dat Jezus leeft weten jullie. Dat hebben jullie in jullie hart ervaren. Ik kan me voorstellen dat dit voor mensen die niet bekend zijn met het christelijk geloof vreemd overkomt. Dat je je leven bouwt op iets dat je in je hart voelt. Maar is dat uiteindelijk niet bij alle liefde zo? Geldt het niet voor alle mensen die vandaag getrouwd zijn dat ze dat gedaan hebben omdat ze in hun hart de liefde van de ander ervaren en geloven dat die liefde zal blijven? Natuurlijk, de mensen die vandaag getrouwd zijn kunnen die ander zien en die ander is voor iedereen zichtbaar. Dat is bij Jezus niet zo. Maar het ervaren van zijn liefde is wel even echt als het ervaren van de liefde van je bruid of bruidegom. En omdat Suzanne en Martijn die liefde van Jezus Christus ervaren en in Hem geloven, hebben ze extra veel vertrouwen in de toekomst van hun huwelijk. *[Vertrouwen in huwelijk]* Want ze weten dat de liefde van Jezus Christus onuitputtelijk is. Hij heeft zijn leven voor ons opgeofferd toen wij nog vijanden van zijn Vader waren. Hij is nu in de hemel waar Hij dagelijks voor ons pleit en waar Hij voor ons zorgt. Ja, Hij heeft ons aangenomen als bruid en ziet uit naar het moment dat hij voor altijd samen zal zijn met ons. Uit die liefde kunnen ze altijd putten. Ook als de onderlinge liefde tussen jullie misschien soms wat zal bekoelen of misschien zelfs even niet voelbaar is. Dan is daar altijd de liefde van Jezus Christus waaruit je de kracht kunt putten om elkaar weer met liefde te omringen. Want ook in het huwelijk geldt dat je de ander niet liefhebt, omdat die ander jou liefheeft. Maar je hebt lief omdat Christus jou liefheeft en omdat je gelooft in de heerlijke kracht van de liefde. Want het is de liefde die het leven werkelijk de moeite waard maakt.

Het beste advies dat de kerk jullie kan geven voor jullie huwelijk is dus dat jullie het geluk voor jullie huwelijk in Jezus Christus zoeken. Bij Hem vind je blijvende liefde. Liefde die Hij ons geeft ook al hebben we die niet verdiend. Blijf dat dus geloven Su-

zanne en Martijn. Blijf geloven dat Jezus Christus leeft en je altijd met zijn liefde en zorg omringt. Dat is de sleutel voor een gelukkig huwelijk.

Amen